

Het Festival

Nou is het volgende het geval: Eens per jaar zijn er enkele buurtgenoten, die me vragen een luisterovertuigend te doen. Dat is nu al een soort van traditie aan het worden. Zo rond 04.15 uur zondag voor een week ging bij ons de wekker. Na een ontbijtje wachtten we ze op. Vijf uur gingen we op pad. De Braamsluiper opende het concert. Daar was ik blijer mee dan de rest zo leek het, maar dat kan aan het vroege uur gelegen hebben. De Braamsluiper is voor mij nog altijd een cadeautje. De daarop volgende uren ging het los. Een pittig aantal soorten zangvogels zongen luidkeels allemaal tegelijk. Ik wees dan in een richting en noemde de zanger bij de naam, wees in een andere richting en vertelde een andere naam. Dat blijf ik dan doen tot het kwartje valt en enkele uit ons groepje de vogels beginnen te herkennen. Het is voor veel mensen lastig zo blijkt altijd weer, maar een talent zat er ook deze keer weer tussen. De Winterkoninkjes, Roodborstjes, Zanglijsters,

Zwartkopjes, Tuinfluiters, Bonte Vliegenvangers, Fitissen, Tjiftjaffen en Vinken opende het eerste deel, de zogenaamde Bosaria of hoe u deze samenzang ook maar zou willen noemen. Net wat u wilt. Bij het betreden van wat meer open terrein viel een enkele Boompieper in en eenmaal het bos achter ons gelaten hielden de Grasmussen ons in de ban. Al gauw wat Roodborsttapuiten en een enkele Rietgors met hun krakerige keelklanken en natuurlijk de Geelgors toen het zonnetje de wereld echt begon te verwarmen. Onder een paar hele grote eiken door zouden we uit de schaduw het licht in treden, maar zoals een goed getrainde groep dauwtrappers werd de omgeving eerst afgespeurd op al dat prachtige gevederde dat in het glinsterend ochtendlicht, de bedauwde grassen, struikjes en ander opslag ongedwongen zong en heen en weer fladderde. Een zachte uitroep van zeer vreugdevolle verbazing trok ons aller aandacht. Een spectaculaire waarneming werd een feit. In het volle licht en vrij dichtbij zat een paar Grauwe Klauwieren. Adem-

*Grauwe Klauwier
door Archibald Thorburn*

*Rietgors
door Archibald Thorburn*

loos keken we toe hoe de man zijn meisje het hof maakte, een soort dans uitvoerde met zijn snavel recht omhoog en een korte baltsvlucht om haar heen maakte. Even later werd hij daarbij gestoord door een mannetje Rietgors (ook al zo'n fraai dierke) en een kwaai Grasmus. Jaja, kwamen er nog heel apart twee paar Brandganzen bij, die maar niet op wilden vliegen en toen ze dat deden, ze een heuse vliegshow ten beste gaven. Dat konden we allemaal mooi vertellen aan andere dauwtrappers uit het dorp die zojuist getuige waren geweest van de geboorte van een tweeling-Highlandkalfjes. De wereld is zeggend ook in beweging als de meesten van ons nog slapen. Daarna, thuis aan de koffie en thee het nagenieten in de tuin met Boomkruiper, Merel, Putters en alweer die heerlijke Braamsluiper.

Denkt u natuurlijk, dat is wel een boordevolle week zeg, maar nee. Nog een groots avontuur viel ons in de schoot. Een nacht lang brandde er bij ons een groot licht in de bongerd. Er zou een nachtvlinder op af komen. Haha, dat hebben we gezien. Samen hebben we in allerlei potjes en een vlinderval talloze nachtvliegertjes opgevangen. De daaropvolgende morgen kwam de eigenaar van de installatie met boeken en loepen en zette zich aan het determineren. Hij gebruikte daarbij de boeken om ons uit te leggen welke soorten hij vond. Dat werd niet alleen een hele gezellige ochtend neen, het werd een ochtend om van de duizelen. Honderden vlinders en vlindertjes in ruim vijftig soorten kwamen aan ons voorbij. Dat, beste lezer, bleek maar weer gewoon rond om ons heen in Wijster te leven. Geheim na geheim werd ons geopenbaard. Een hele spectaculaire staat hier op een plaatje. Zijn/haar naam is Groot Avondrood. Mooie naam hé? En wat een goed werk doet onze Vlinderstichting Drenthe trouwens. Zij leggen zo bloot wat gewoonlijk verborgen lijkt. Groet uit 't veld, Kees.

